

[Ministeren for skatter og afgifter]

Men bortset fra det synes jeg, det er nødvendigt at præcisere, at hvis ikke dette lovforslag vedtages, kan regeringen og socialdemokratiet heller ikke støtte lovforslagene om den amtskommunale grundskyld, om de ændringer, der skal ske i proportionalstrækket med forlængelse for de kommende år, og om den lejeværdifastsættelse, der skal ske fra 1982 og videre frem. Det er udtryk for den balance, som vi stadig væk mener at kunne dokumentere ganske klart ligger fordelingspolitisk i disse skattelovgivningsforslag, hvorfra den lovgivning, som er til behandling i dag, er et centralt element.

Jeg kan forstå, at hr. Brixtofte og hr. Hagen Hagensen m. fl. mente, at der ville være mindre presseomtale ved andenbehandlingen end ved tredje behandling, og at vi derfor skal have diskussionen i dag. Derfor får vi nu disse påstande om, at dette er begyndelsen til enden for ejerboligen, og vi skal oven i købet høre hr. Brixtofte påstå, at det skulle være dokumenteret af nogle beregninger, som skatteministeriet har afleveret.

Nu har hr. Brixtofte stillet en haglbyge af spørgsmål. Man kan stille så mange spørgsmål på så mange mærkværdige måder, at man også kan få nogle mærkværdige svar, og det har hr. Brixtofte også fået, men han har også fået forudsætningerne og deres mangel på realisme klart beskrevet i besvarelserne.

Det, der er det eneste rigtig relevante og sande i det, hr. Brixtofte siger, er, at 2.000 kr. er en højere procent af 20.000 kr. end af 40.000 kr. Det er ubestrideligt, og det er det, hr. Brixtofte bruger som argument for, at dette forslag skulle ramme de lavere indkomster hårdere end de højere indkomster. Det er noget sludder, det er noget vrøvl, og det ved hr. Brixtofte også, men han ved også, at der skal være kommunalvalg, og derfor vil han alligevel fremføre det heroppefra.

Det eneste, som kan anføres som utilsigtet virkning ved dette forslag, er det, der kan ske i de ganske enkelte kommuner, der har en ekstremt høj grundskyldpromille, nemlig at den samme relative forskydning i belastning, som indtræder i alle andre kommuner, vil være et større kronebeløb og derfor kan se ret voldsomt ud for enkelte familier i enkelte kommuner.

Det er de eksempler, hr. Brixtofte har trukket vod på, men de er kun korrekte, hvis man ikke forudsætter det, jeg også klart sag-

de ved førstebehandlingen var regeringens forudsætning, nemlig at disse kommuner i egen interesse og af hensyn til deres borgere nok også ville sætte deres grundskyldpromille forholdsvis meget ned efter vedtagelsen af dette forslag.

Jeg har oven i købet tilføjet – og det kunne hr. Brixtofte måske passende have refereret til, da han alligevel var heroppe og omtalte så meget andet – i en besvarelse til folketingsudvalget, at hvis den tilpasning, som jeg tror vil indtræde helt automatisk, ikke indtræder, vil det for regeringen være anledning til at overveje, om man skal lægge grænser for den primærkommunale grundskyld.

Det er de sammenhænge, vi taler om, og det synes jeg er overordentlig vigtigt at få præciseret, så den demagogi, der har været udfoldet her fra talerstolen, ikke skal fæstne sig som noget, der skulle ligne sandheden.

Boligministeren er også blevet taget til indtægt for ganske mange ting, efter at han havde svaret, at forslaget næppe havde nogen nævneværdig betydning for boligbyggeriet. Det var en besvarelse, der vedrørte forslaget isoleret; hvis man ser på den samlede virkning af de skatteforslag, der diskuteres i denne sammenhæng, kan man i hvert fald med meget stor sikkerhed sige, at der heller ikke for ejerboligbyggeriets vedkommende alene vil være nogen negativ virkning, som kan spores i nogen statistik eller kan dokumenteres eller sandsynliggøres med nogen som helst troværdighed.

Jeg er enig med andre, der har sagt, at hr. Hagen Hagensens forsøg på at inddrage byggeretsdiskussionen og de særlige virkninger, som under alle omstændigheder ville have været for visse husejere med meget små grunde i de kommuner, der ikke ved tidligere vurderinger i samme grad som det meste af resten af landet har anvendt byggeretsprincippet, er fuldstændig uden sammenhæng med dette forslag og dets principielle indpasning i et bedre skattesystem.

Jeg tror ikke, der er anledning til at sige meget andet.

Hr. Waldorff var inde på, at det, der nu skete, var en fortsættelse af en linje, hvor lejeværdibeskatningen og grundbeskatningen fik mindre vægt i det samlede skattesystem. Det er for så vidt rigtigt; for grundskatternes vedkommende er resultatet afhængigt af, om